

Garvillur Ólavur Christiansen

Østi seg bara – men svaraði ikki

Skakandi pressufundur á Hotel Hafnia mikukvøldið, har Ólavur Christiansen fullkomiliga misti tamarkaldið á sær sjálvum. Blaðmaður á Sosialinum fekk ikki møguleikan at enda ein einasta spurning til sjálvútnevnda nýskaparan í føroyskum politikki

Eftir Jústinus Eidesgaard

Lurtaði ikki

Seinnapartin mikudagin kom eitt telefax gjøgnum faxin á Sosialinum. Hetta var ein innbjóðing til pressufund frá Ólavur Christiansen, stovnari av Hinum Føroyska Flokkinum og Kristen Jacobsen, fólkatingslimur fyri danska Framburðsflokkin. Føroyska pressan sýndi hesum fundinum áhuga, umframt Sosialin var Oyggjatiðindi umboðað, eisini útvarp og sjónvarp.

Ólavur innleiddi fundin við at greiða frá, hví ta var neyðugt við eini alternativari uppstilling til verandi fólkatingslimir. Hann greiddi frá, at hugsjónarlaga var langt millum Hin Føroyska flokkin og danska framburðsflokkin. Ólavur greiddi eisini frá, at hann hevði verið í samband við Sjálvstýrisflokk og Kristiliga Fólkaflokkin um listasamband til komandi Fólkatingsval. Hin Føroyski Flokkurin er enn ikki valdur á ting og vallógin er soleiðis háttad, at tú kann bert stilla upp innan ein flokk á lögtingi.

–Men eg havi virðing fyri Kirsten Jacobsen, og serliga hennara arbeiði at avdúka ivasomu kredittfelgslánini seinastu árin, eisini í Føroyum. Vit kunnu samstarva um ávís mál

Síðan var bólturin latin til tíðindamennirnar. Vit fingi møguleika at spyrja, og Sosialurin legði út. Vit vóru forvitnir eftir at vita hvat Ólavur hevði at gera við danska framburðsflokkin og um vit nú kundu rokna við einum skørpum frammandapolitikki í Føroyum.

Ólavur Christiansen, tá tú nú hevur ætlanir um at koma á fólkating...

–Eg havi als ikki nakrar ætlanir um at koma á fólkating. Hvør er tú?, rópti Ólavur og sendi stytta, ill leitandi eigu móti tíðindamonnunum.

Eg umboði Sosialin og eitt Jústinus Eidesgaard og eg ætlaði at spyrja teg tá tú nú droymir um at verða valdur á fólkating, um tað ikki var eitt hugskot...

–Eg droymi alt ikki um at koma á Fólkating, hvat hava tit harúti gjørt við at avdúka at fólkatingsmennirnir siga ósatt fyri fólkatinginum, samstundis sum teir fullvæl vita frá lögtingsins grannskoðaranevnd at upplýsingarnir eru ørvisi. Hava tit gjørt tykkara plikt at vísa á skeivleikarnar, geylaði Ólavur Christiansen og sá út til at skula leypa á.

Geyl og róp

Hann hevði nú næstan reist seg í stólinum höttandi og rópaði eins og hann var í svárari neyð. Støðan var næstan pinlig. Kirsten Jacobsen var illa heitin og tíðindafólkini hugdu niður. Myndamennirnir klikku óført.

Ólavur Christiansen, kann eg ikki sleppa at gera spurningin liðnan. Eg ætlaði at spyrja um, nú tú ætlar at stilla upp til fólkating og kanska verður valdur, var tað ikki eitt hugskot at funnið ein flokk, sum tú kanska...

–Eg skal ikki á fólkating... og so helt hann fram við somu svaduni, so skjótt sum hann andaði inn, legði Kirsten Jacobsen í millum tók orðið av Ólavur og royndi seigliga at greiða frá hvat hon vildi í Føroyum. Hon var týðuliga skelkað av harða

málburði Ólavurs. Ólavur tagnaði og sat tivandi kvírrur og lýddi á.

Blaðmaðurin á Sosialinum fekk ongantíð sagt spurningin til Ólavur Christiansen liðnan. Men lesarin fær so møguleikan her at lesa hann her og nú:

Ólavur Christiansen, tá tú nú ætlar at stilla upp til fólkatingsvalið og ætlar at hava eitt samstarv við danska framburðsflokkin, sum tú sigur, at tú hugsjónarlaga hevur lútið til felags við. Var tað so ikki eitt hugskot at funnið ein annan danskan flokk, sum tú var samdari við?

Hesin spurningur er ikki svaraður enn.

Festligt

Undirritaði var sera illa við at harðliga málburði- num hjá Ólavur Christiansen, sum gjørdi hendan pressufund til nakað heilt

annað enn ein grunaði frammanundan. Tað er ongin ivi um, at lærir Ólavur ikki at hava betri tamarhald á sinninum og einaferð verður fólkavald-

ur, so fer okkurt festligt at spyrjast burturúr. Tí hvat skal ein blaðmaður skriva, tá hann ikki fær sínar spurningar svaraðar.

Rúsan onki toilett

Ein lesarin ringdi til Sosialin mikudagin og greiddi frá, at hann helt tað var nógv fyri, at ein í Rúsun kundi keypa allan hugsandi drekk-

andi lög, men var tú illa fyri og vildi kasta tær á vatninum, so var ikki ein livandi kjansur í Rúsdrekkasølu landsins. Og hann vísti á, at bíðitíðin kundi gerast sera drúgv.

Tað eydnaðist okkum ikki at fáa eina viðmerking til hendan pressandi spurning frá leiðaranum á Rúsun áðrenn blaðið fór til prentingar. Hon var á fundi í gjár.

jústinus